

Kamer der Volksvertegenwoordigers		Chambre des Représentants	
ZITTINGSJAAR 1933-1934		N° 164	
		VERGADERING van 21 Maart 1934	SÉANCE du 21 Mars 1934
		SESSION DE 1933-1934	

WETSVOORSTEL

tot regeling der werkloosheidsverzekering
der landbouwwerklieden.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het indienen van het onderhavig wetsvoorstel werd door ons als eene zeer dringende noodzakelijkheid beschouwd en overwogen, ten einde, in eene zekere mate, van Staatswege de tusschenkomst te verkrijgen in het lenigen van den grooten nood bij menige werkersfamiliën die hunne bestaansmogelijkheden moeten vinden in het landbouwbedrijf dat ook zoo diep onder de gruwelijke crisis lijdt.

Anderzijds, beschouwen wij het tot wet maken van dit voorstel als eene daad van verdiend rechtsherstel voor een deel van den arbeidenden stand van ons land dat, volgens onze opvatting, om zijne werkzaamheid, even zoo veel recht heeft op verzekering tegen de nooden van het werkersleven en op Staatsbescherming als de arbeiders in de nijverheid en in den handel.

Inderdaad, doet zich de crisis scherp gevoelen in het landbouwbedrijf, en dit wel in zulke mate, dat de wetgever bij ons reeds tal van beschermende maatregelen heeft getroffen ten einde, door rechtstreekse en onrechtstreekse tusschenkomst met honderden millioenen per jaar, dit bedrijf met zijne bedrivers van volledigen ondergang te vrijwaren.

De minstbedeelden uit dit bedrijf echter, de landbouwwerklieden, blijven tot heden toe van alle Staatshulp verstoken; ons doel is hen, in hun nijpenden nood, insgelijks en in de eerste plaats eene helpende hand te reiken.

Ons streven is, ten tweede, hun rechtsherstel te doen wedervaren. Het is ons nog steeds niet ten volle duidelijk gebleken, op grond van welke Staatskundige-, economische- of rechtsgronden, zich de toenmalige Minister van Nijverheid en Arbeid heeft gesteund om bij het in het leven roepen van het Nationaal Crisisfonds, de landbouwwerklieden volledig van deze voordeelen uit te sluiten, en erger nog, aan deze arbeiders verbod op te leggen zich tegen de onvrijwillige werkloosheid te verzekeren in ons vrije

PROPOSITION DE LOI

organisant l'assurance-chômage des travailleurs
agricoles.

DÉVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

Le dépôt de la présente proposition de loi nous a paru d'une nécessité impérieuse. Il s'agit de réaliser, dans une certaine mesure, l'intervention de l'Etat dans le soulagement des nombreuses familles ouvrières qui doivent chercher leurs moyens d'existence dans l'industrie agricole, si durement atteinte par la terrible crise.

D'autre part, nous considérons l'adoption de cette proposition comme un acte bien mérité de réhabilitation à l'égard d'une partie de la classe ouvrière du pays qui, à notre avis, doit pouvoir prétendre, grâce à son activité, à l'assurance contre les besoins matériels de la vie ouvrière et à la protection de l'Etat, au même titre que les ouvriers de l'industrie et du commerce.

Une crise profonde se fait, en effet, ressentir dans l'industrie agricole; elle est même telle que chez nous le législateur s'est vu contraint de prendre différentes mesures protectrices, consistant en des interventions directes ou indirectes se chiffrant annuellement par plusieurs centaines de millions, afin de préserver cette industrie et ses exploitants d'une ruine complète.

Pourtant, les moins bien partagés de cette industrie, à savoir les ouvriers agricoles, sont toujours privés de l'assistance de l'Etat; nous avons, en premier lieu, pour but de leur tendre également une main secourable dans leur profonde misère.

En second lieu, nous visons leur réhabilitation. Nous n'avons pas encore pu discerner clairement sur quelles considérations d'ordre politique, économique ou juridique s'est basé le Ministre de l'Industrie et du Travail de l'époque, pour écarter, lors de la création du Fonds national de Crise, tous les ouvriers agricoles des avantages de celui-ci; pis encore, pourquoi il a été défendu à ces ouvriers de s'assurer contre le chômage involontaire dans notre libre pays, où tous les citoyens sont considérés égaux devant les lois,

land waar alle Staatsburgers geacht worden gelijk te zijn voor 's landswetten, en de voordeelen van zulkdanige verzekering in ons zelfde land nochtans worden toegekend aan arbeiders van vreemde nationaliteiten.

Bij ons weten, werd tot op heden geen enkel werkmán, omdat hij in het landbouwbedrijf werkzaam was, van de verplichting ontheven 's landswetten na te leven, wanneer het er op aan kwam hun burgerplicht te vervullen hetzij door legerdienst, betalen van belastingen en andere; alleenlijk wanneer de wet hem eene beschermende hand zou moeten reiken, wordt hij achteruit gezet!

Zeër dikwijls wordt opgeworpen dat heel speciale toestanden in het landbouwbedrijf dikwijls in zwang zijn, dewelke verschillen van deze der nijverheids of handelswerklieden, wij hebben daarvan rekening gehouden om er ons voorstel bij aan te passen. Met het oog op deze toestanden en met den vasten wil alle misbruiken onmogelijk te maken, hebben wij in artikel 1 bepaald: dat alléén de voordeelen der wel kunnen genieten deze arbeiders welke als seizoenarbeiders of daglooners in het landbouwbedrijf worden gebezigd en bij hun werkgever niet inwonen. Moest immers aan hen welke bij hun werkgever inwonen het zelfde recht worden toegekend, dan zou er zeker zeer dikwijls kunnen verondersteld worden dat, bij werkloosheid, dezelve niet op eene genoegzaam ernstige wijze controleerbaar is; daarom hebben wij de verzekeraarbaarheid van zulkdanig soort arbeiders vermeden.

Aan de landbouwwerklieden welke zich vroeger reeds op eigen initiatief, gedreven door vooruitzicht, bij verzekeringskassen hadden aangesloten en welke de strenge toepassing der Koninklijke besluiten van 31 Mei 1933 er volledig hadden uit verbannen, rekening houdend met dit vooruitzicht en met de erkenning door deze wet, wordt een gunstmaatregel toegekend waarbij haar onmiddellijk de voordeelen worden verzekerd, mits de storting van een bedrag gelijkstaande met de bijdrage van 13 weken; zulkdanige maatregel lijkt ons tegenover deze lieden billijk en rechtvaardig, en daarom hebben wij zulks in artikel 2 bepaald.

Wat verder de speciale toestanden eigen aan het landbouwbedrijf betreft, laten wij door artikel 3 de zorg over aan den Koning om door een speciaal regime van reglementeering van de verzekering en van de voordeelen te regelen.

Wij hopen dat de wetgevende macht, aanmerkende dat de arbeiders waarom het hier gaat in de taak van hun bedrijf ook steeds aan 's landswelvaart medehelpen, en bekommerd met het algemeen welzijn, de gegrondheid van onze poging zal erkennen en, door het spoedig bespreken en tot wet maken van ons voorstel, eene nieuwe daad van behulpzaamheid en rechtdoening zal willen verwezenlijken.

A. DE JAEGERE

alors que, chez nous, les avantages de pareille assurance sont consentis aux ouvriers de nationalités étrangères?

A notre connaissance, aucun ouvrier, parce que travaillant dans l'industrie agricole, n'a été, jusqu'à présent, dispensé de se conformer aux lois du pays lorsqu'il s'est agi de remplir son devoir de citoyen, soit par le service militaire, le paiement de contributions ou autres; ce n'est que lorsque la loi devrait lui venir en aide qu'il se voit repoussé!

Bien souvent, on objecte que des situations très spéciales se présentent fréquemment dans l'industrie agricole, situations différentes de celles des ouvriers de l'industrie ou du commerce; nous en avons tenu compte pour y adapter notre proposition. Eu égard à cet état de choses, et avec la ferme intention de prévenir tous les abus, nous avons stipulé à l'article premier que ne peuvent bénéficier des avantages de la loi que les ouvriers utilisés comme saisonniers ou salariés dans l'industrie agricole et non logés chez l'employeur. En effet, si l'on devait procurer le même droit à ceux qui habitent chez leur employeur, on serait bien souvent tenté de croire qu'en cas de chômage le contrôle ne pourrait s'exercer de façon suffisamment sérieuse, de sorte que nous avons évité d'assurer cette catégorie de travailleurs.

Pour les ouvriers agricoles qui, précédemment, et dans un but de prévoyance, s'étaient déjà affiliés à des caisses d'assurance et en ont été complètement écartés par l'application sévère des arrêtés royaux du 31 mai 1933, il est prévu une mesure de faveur, tenant compte de leur prévoyance et de la reconnaissance par la présente loi, d'après laquelle ils peuvent bénéficier immédiatement des avantages, moyennant versement d'une somme égale à la contribution de treize semaines; pareille mesure, à l'égard de ces gens, nous semble juste et équitable; c'est pourquoi nous l'avons consignée dans l'article 2.

D'autre part, en ce qui concerne les situations spéciales particulières à l'industrie agricole, nous stipulons, à l'article 3, que le Roi peut édicter des mesures spéciales pour leur accorder l'assurance ainsi que les avantages de celle-ci.

Nous espérons que le législateur, tenant compte de ce que les ouvriers en question contribuent, dans leur domaine, à la prospérité du pays, et que, soucieux de servir le bien général, il voudra bien reconnaître le bien-fondé de notre effort en votant, après une brève discussion, notre proposition de loi qui constitue un acte nouveau d'obligance et de justice.

A. DE JAEGERE

WETSVOORSTEL**Eerste artikel.**

Door deze wet wordt den landbouwwerklieden welke als daglooners en de seizoenarbeiders in het landbouwbedrijf gebezigd, mits voorwaarde dat zij bij hun werkgever niet inwonen, ten zelfden titel en onder dezelfde voorwaarden als de nijverheids- en handelswerklieden het recht toegekend op verzekering tegen onvrijwillige werkloosheid en op de vergoedingen verleend door het Nationaal Crisisfonds en het Gemeenschappelijk Fonds geregeld bij het Koninklijk besluit van 31 Mei 1933 betreffend de verzekering tegen de onvrijwillige werkloosheid.

Art. 2.

Aan de landbouwwerklieden welke ten gevolge der toepassing van voormeld Koninklijk besluit van 31 Mei 1933 uit de werkloosheidsverzekeringskassen werden geschrapt worden de rechten en voordeelen vermeld in artikel 1 onmiddellijk toegekend mits dat zij in hunne verzekeringskas een bedrag storten gelijkstaande met de bijdrage voor verzekering van 13 weken.

Art. 3.

Een Koninklijk besluit te nemen binnen de maand na de afkondiging dezer wet zal verder de modaliteiten van toepassing derzelve regelen.

Art. 4.

De Minister van Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg is gelast met de uitvoering dezer wet.

PROPOSITION DE LOI**Article premier.**

Aux ouvriers agricoles employés comme journaliers ou saisonniers dans l'industrie agricole, à condition de ne pas habiter chez leur employeur, il sera accordé, au même titre et aux mêmes conditions qu'aux ouvriers dans l'industrie et le commerce, le droit d'assurance contre le chômage involontaire ainsi que les secours alloués par le Fonds national de Crise et par le Fonds Commun, suivant les dispositions de l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant l'assurance contre le chômage involontaire.

Art. 2.

Aux ouvriers agricoles exclus, à la suite de l'application du dit arrêté royal du 31 mai 1933, des caisses d'assurance contre le chômage, il sera accordé immédiatement tous les droits et avantages prévus par l'article premier, à condition qu'ils versent à leur caisse d'assurance une somme égale à une cotisation d'assurance de treize semaines.

Art. 3.

Un arrêté royal, qui sera pris dans le courant du mois suivant la promulgation de la présente loi, stipulera les modalités propres à son application.

Art. 4.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale est chargé de l'exécution de la présente loi.

A. DE JAEGERE
R. DEBRUYNE
E. ALLEWAERT
C. COUSSENS
C. GOETGHEBEUR
A. DHAVÉ